Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 21. aprila 2016*

„Predhodno odločanje — Direktiva 2003/86/ES — Člen 7(1)(c) — Združitev družine — Pogoji, zahtevani za uresničevanje pravice do združitve družine — Stalna, redna in zadostna sredstva — Nacionalna ureditev, ki omogoča oceno verjetnosti, da bo sponzor ohranil svoja sredstva — Združljivost“

V zadevi C-558/14,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (vrhovno sodišče Baskije, Španija) z odločbo z dne 5. novembra 2014, ki je prispela na Sodišče 5. decembra 2014, v postopku

Mimoun Khachab

proti

Subdelegación de Gobierno en Álava,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi T. von Danwitz, predsednik senata, K. Likurgos (poročevalec) in C. Vajda, sodnika,

generalni pravobranilec: P. Mengozzi,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

— za špansko vlado L. Banciella Rodríguez-Miñón, agent,

— za nemško vlado T. Henze in B. Beutler, agenta,

— za francosko vlado D. Colas in F.-X. Bréchot, agenta,

— za madžarsko vlado G. Szima in M. Z. Fehér, agenta,

— za nizozemsko vlado M. Bulterman in B. Koopman, agentki,

— za Evropsko komisijo M. Condou-Durande in L. Lozano Palacios, agentki,

* Jezik postopka: španščina.

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 23. decembra 2015

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 7(1)(c) Direktive Sveta 2003/86/ES z dne 22. septembra 2003 o pravici do združitve družine (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 224).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med M. Khachabom in Subdelegación del Gobierno en Álava (poddelegacija vlade v pokrajini Alava, v nadaljevanju: poddelegacija vlade), ker M. Khachabu ni bila odobrena prošnja za dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine v korist njegove soproge.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 V uvodnih izjavah 2, 4 in 6 Direktive 2003/86 je navedeno:

„(2) Ukrepe, ki se nanašajo na združitev družine, je treba sprejeti v skladu z obvezo, da se družina varuje in družinsko življenje spoštuje, kar je poudarjeno v mnogih aktih mednarodnega prava. Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava zlasti člen 8 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin[, podpisane 4. novembra 1950 v Rimu,] in Listina Evropske unije o temeljnih […] pravicah [(v nadaljevanju: Listina)].

[…]

(4) Združitev družine je potrebna, da se omogoči družinsko življenje. Pomaga ustvariti socialno in kulturno stabilnost, ki olajša vključevanje državljanov tretjih držav v državo članico, kar spodbuja tudi ekonomsko in socialno kohezijo, ki je temeljni cilj [Evropske s]kupnosti, določen v Pogodbi [ES].

[…]

(6) Da se zavaruje družina in zagotovi ali ohrani družinsko življenje, je treba na podlagi skupnih meril določiti materialne pogoje za uresničevanje pravice do združitve družine.“

4 V skladu s členom 1 Direktive 2003/86 je „[n]amen te direktive […] določiti pogoje za uveljavljanje pravice do združitve družin za državljane tretjih držav, ki zakonito prebivajo na ozemlju držav članic“.

5 Člen 3(1) te direktive določa:

„Ta direktiva se uporablja, če ima sponzor dovoljenje za prebivanje države članice, ki velja za obdobje enega leta ali več in ima realne možnosti, da pridobi pravico do stalnega prebivanja, če so člani njegove družine državljani tretje države s kakršnim koli statusom.“

6 Države članice v skladu s členom 4(1)(a) Direktive 2003/86 dovolijo vstop in bivanje med drugim zakoncu sponzorja na podlagi navedene direktive in če so izpolnjeni pogoji iz poglavja IV te direktive in njenega člena 16.

7 V poglavju IV Direktive 2003/86, naslovljenem „Zahteve za uveljavljanje pravice do združitve družine“, člen 7(1) določa:

„Ko je prošnja za združitev družine predložena, lahko država članica zahteva, da oseba, ki je prošnjo predložila, zagotovi dokaze, da sponzor ima:

(a) stanovanje, ki se šteje kot normalno za primerljivo družino v enaki regiji in ki ustreza splošnim zdravstvenim in varnostnim merilom, ki veljajo v tej državi članici;

(b) zdravstveno zavarovanje za vsa tveganja, ki jih zavarovanje normalno pokrije za državljane v tej državi članici, zase in za svoje družinske člane;

(c) stalna in redna sredstva, ki zadoščajo za vzdrževanje njega in njegovih družinskih članov, ne da bi potreboval pomoč socialnega sistema te države članice. Države članice ta sredstva ocenijo glede na njihovo naravo in rednost in lahko upoštevajo raven minimalne nacionalne plače in pokojnine ter število družinskih članov.“

8 Člen 15(1) te direktive določa:

„Najkasneje po petih letih bivanja in pod pogojem, da družinski član ni dobil dovoljenja za prebivanje iz drugih razlogov, kot je združitev družine, sta zakonec ali izvenzakonski partner in otrok, ki je dosegel polnoletnost, upravičena, na podlagi prošnje, če se ta pogojuje, do nevezanega dovoljenja za prebivanje, ki je neodvisno od dovoljenja za prebivanje sponzorja.“

9 Člen 16(1)(a) navedene direktive določa:

„Države članice lahko v naslednjih okoliščinah zavrnejo prošnjo za vstop in bivanje zaradi združitve družine ali, če je ustrezno, prekličejo ali ne podaljšajo dovoljenja za prebivanje za družinskega člana:

(a) če pogoji, določeni v tej direktivi, niso več izpolnjeni.“

10 Člen 17 te direktive določa:

„Države članice ustrezno upoštevajo naravo in trdnost družinskih razmerij osebe in trajanje njegovega bivanja v državi članici ter obstoj družinskih, kulturnih in socialnih vezi z njegovo državo izvora, kadar zavrnejo prošnjo, prekličejo ali ne podaljšajo dovoljenja za prebivanje ali se odločijo, da bodo ukazale izgon sponzorja ali članov njegove družine.“

Špansko pravo

11 Člen 16(1) in (2) zakona 4/2000 o pravicah in svoboščinah tujcev v Španiji in njihovem vključevanju v družbo (Ley Orgánica 4/2000 sobre derechos y libertades de los extranjeros en España y su integración social) z dne 11. januarja 2000 (BOE št. 10 z dne 12. januarja 2000) v različici, ki se uporablja za spor o glavni stvari (v nadaljevanju: zakon 4/2000), določa:

„1. Tujci rezidenti imajo pravico do družinskega življenja in družinske zasebnosti v obliki, določeni v tem zakonu, in v skladu z določbami mednarodnih pogodb, ki jih je ratificirala Španija.

2. Tujci, ki prebivajo v Španiji, imajo pravico do združitve z družinskimi člani, navedenimi v členu 17.“

12 Člen 17(1)(a) tega zakona določa:

„Tujec rezident ima pravico, da v Španiji združi naslednje družinske člane:

(a) zakonca rezidenta, če ne živita ločeno oziroma če nista razvezala zakonske zveze in če nista sklenila zakonske zveze, da bi obšla zakon. […]“

13 Člen 18(2) zakona 4/2000, naslovljen „Pogoji za združitev družine“, določa:

„Sponzor mora pod pogoji, določenimi v podzakonskih aktih, dokazati, da ima primerno stanovanje in zadostna finančna sredstva za pokrivanje svojih potreb in potreb svoje družine po združitvi.

Pri ocenjevanju dohodkov za namene združitve se ne upoštevajo dohodki iz sistema socialne pomoči, se pa upoštevajo drugi dohodki, ki jih prejema zakonec, ki bo prebival v Španiji in živel skupaj s sponzorjem.

[…]“

14 Uredba za izvajanje zakona 4/2000, kakor je bil spremenjen z zakonom 2/2009 (BOE št. 103 z dne 30. aprila 2011), je bila potrjena s kraljevo uredbo 557/2011 z dne 20. aprila 2011. Člen 54 te uredbe, naslovljen „Finančna sredstva, za katera mora tujec dokazati, da jih ima za pridobitev dovoljenja za prebivanje zaradi združitve s svojimi družinskimi člani“, določa:

„1. Tujec, ki prosi za dovoljenje za prebivanje zaradi združitve s svojimi družinskimi člani, mora ob vložitvi prošnje za navedeno dovoljenje priložiti dokumentacijo, iz katere je razvidno, da ima dovolj finančnih sredstev za pokrivanje potreb družine, vključno z zdravniško oskrbo, če ta ni krita v okviru socialne varnosti, ki so ob vložitvi prošnje za dovoljenje izražena v minimalnem znesku v evrih ali v enakovrednem znesku v tuji valuti, glede na število oseb, ki jih želi združiti, in tudi ob upoštevanju števila vzdrževanih družinskih članov, ki že živijo z njim v Španiji:

(a) V primeru družin, ki skupaj s sponzorjem in osebo, s katero se bo ta po njenem prihodu v Španijo združil, štejejo dva člana, se zahteva: znesek, ki mesečno znaša 150 % [večnamenskega javnega indeksa dohodkov (IPREM)].

[…]

2. Dovoljenje se ne podeli, če se nedvomno ugotovi, da ni verjetno, da bodo finančna sredstva ohranjena v letu po datumu vložitve prošnje. Pri navedenem ugotavljanju se verjetnost, da bo vir dohodkov v navedenem letu ohranjen, ocenjuje ob upoštevanju gibanja sredstev, ki jih sponzor prejme v šestih mesecih pred datumom vložitve prošnje.

[…]“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

15 M. Khachab, državljan tretje države, ki prebiva v Španiji, ima dovoljenje za dolgotrajno prebivanje v tej državi članici. Pri španskih organih je 20. februarja 2012 zaprosil za dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine v korist svoje soproge I. Aghadar. Poddelegacija vlade je z odločbo z dne 26. marca 2012 njegovo prošnjo zavrnila z obrazložitvijo, da M. Khachab ni dokazal, da ima sredstva, ki zadoščajo za pokrivanje potreb njegove družine po združitvi.

16 M. Khachab je zato zoper to odločbo pri poddelegaciji vlade vložil upravno pritožbo, ki je bila z odločbo z dne 25. maja 2012 zavrnjena iz teh razlogov:

„[…] [M. Khachab] je v utemeljitev prošnje predložil pogodbo o zaposlitvi za določen čas, ki jo je sklenil s podjetjem ‚Construcciones y distribuciones constru-label SL'. Vendar je bilo iz informacijskega sistema socialne varnosti glede dela razvidno, da je za to podjetje prenehal delati 1. marca 2012, da je tega leta delal le 15 dni, leta 2011 pa 48 dni. Iz navedenega izhaja, da na dan sprejetja odločbe ni opravljal nobene poklicne dejavnosti, da je še vedno v tem položaju in da ni dokazal, da ima zadostna finančna sredstva za pokrivanje potreb družine po združitvi. Na ta dan tudi ni nič kazalo na to, da bi taka sredstva imel v letu, ki sledi vložitvi prošnje za združitev družine. Torej ni izpolnjen nobeden od pogojev za podelitev dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine."

17 M. Khachab je zato zoper to odločbo pri Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 1 de Vitoria-Gasteiz (pokrajinsko upravno sodišče št. 1 v Vitorii-Gasteiz) vložil tožbo. To sodišče je s sodbo z dne 29. januarja 2013 navedeno odločbo potrdilo, pri čemer se je v glavnem oprlo na enake razloge, kot so tisti iz odločbe z dne 26. marca 2012.

18 M. Khachab je zato zoper to sodbo pri Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (vrhovno sodišče Baskije) vložil pritožbo. V utemeljitev pritožbe je navedel, da prvostopenjsko sodišče ni upoštevalo novega dejstva, na katero ga je opozoril med postopkom, in sicer da je bil od 26. novembra 2012 zaposlen pri kmetijskem podjetju za obiranje agrumov in da torej ima delo, ki mu zagotavlja dovolj prihodkov. Dodal je, da ima dovoljenje za dolgotrajno prebivanje in da je z I. Aghadar v zakonski zvezi od leta 2009. Poleg tega je navedel, da ima primerno stanovanje in da več kot pet let plačuje prispevke v Španiji. Meni tudi, da je treba upoštevati trenutne gospodarske razmere, v katerih je izjemno težko dejansko imeti stalno delo.

19 V zvezi s tem predložitveno sodišče dvomi o razlagi člena 7(1)(c) Direktive 2003/86, ki določa, da je pravica do združitve družine pogojena s tem, da ob vložitvi prošnje za združitev „sponzor ima stalna in redna sredstva, ki zadoščajo". Natančneje, sprašuje se, ali je s to določbo združljiva španska ureditev, ki nacionalnim organom omogoča zavrnitev pravice do združitve družine in tako izdaje dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu sponzorja, kadar je na podlagi gibanja njegovih prihodkov v šestih mesecih pred datumom vložitve prošnje za združitev družine verjetno, da ta v letu, ki sledi temu datumu, ne bo imel enako visokih sredstev, kot jih ima na navedeni datum.

20 Predložitveno sodišče navaja, da je v španski, angleški in francoski različici člena 7(1)(c) Direktive 2003/86 glagol „imeti" v sedanjiku, in ne prihodnjiku. Zato se to sodišče sprašuje, ali je za to, da bi lahko prišlo do združitve družine, treba ugotoviti, ali mora imeti sponzor na datum vložitve prošnje za združitev družine „stalna in redna sredstva, ki zadoščajo", ali pa je mogoče upoštevati dejstvo, da jih bo še imel v letu po tem datumom.

21 V teh okoliščinah je Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (vrhovno sodišče Baskije) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba člen 7(1)(c) Direktive [2003/86] razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, kot je ta v zadevi v glavni stvari, ki omogoča, da se združitev družine zavrne, ker sponzor nima stalnih, rednih in zadostnih sredstev za vzdrževanje sebe in svojih družinskih članov, pri čemer ta zavrnitev temelji na oceni nacionalnih organov v zvezi z verjetnostjo ohranitve sredstev v letu, ki sledi datumu vložitve prošnje, ta ocena pa temelji na gibanju sredstev v šestih mesecih pred tem datumom?"

Vprašanje za predhodno odločanje

22 Predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba člen 7(1)(c) Direktive 2003/86 razlagati tako, da pristojnim organom države članice omogoča, da zavrnitev prošnje za združitev družine utemeljijo z oceno verjetnosti ohranitve stalnih, rednih in zadostnih sredstev, ki jih mora imeti sponzor za vzdrževanje sebe in svojih družinskih članov, ne da bi uporabil sistem socialne pomoči te države članice, v letu, ki sledi datumu vložitve te prošnje, ta ocena pa temelji na gibanju sredstev sponzorja v šestih mesecih pred tem datumom.

23 Na podlagi člena 4(1) Direktive 2003/86 države članice dovolijo vstop in bivanje med drugim zakoncu sponzorja zaradi združitve družine, če so izpolnjeni pogoji iz poglavja IV te direktive, naslovljenega „Zahteve za uveljavljanje pravice do združitve družine“.

24 Med pogoji iz poglavja IV člen 7(1)(c) navedene direktive državam članicam omogoča, da zahtevajo dokaz, da ima sponzor stalna, redna in zadostna sredstva za vzdrževanje sebe in svojih družinskih članov, ne da bi uporabil sistem socialne pomoči zadevne države članice. V isti določbi je pojasnjeno, da države članice ta sredstva ocenijo glede na njihovo naravo in rednost ter lahko upoštevajo raven minimalne nacionalne plače in pokojnine ter število družinskih članov.

25 Sodišče je že razsodilo, da ker je dovolitev združitve družine splošno pravilo, je treba možnost, določeno v členu 7(1)(c) Direktive 2003/86, razlagati ozko. Diskrecijske pravice, priznane državam članicam, te torej ne smejo uporabiti tako, da bi posegale v cilj te direktive in v njen polni učinek (sodba O in drugi, C-356/11 in C-357/11, EU:C:2012:776, točka 74 in navedena sodna praksa).

26 V zvezi s tem je iz uvodne izjave 4 Direktive 2003/86 razvidno, da je njen splošni cilj olajšati vključevanje državljanov tretjih držav v države članice tako, da z združitvijo družine omogoča družinsko življenje (glej sodbo Parlament/Svet, C-540/03, EU:C:2006:429, točka 69).

27 Poleg tega je Sodišče že razsodilo, da se člen 7(1)(c) Direktive 2003/86 ne sme uporabiti tako, da bi ta uporaba posegla v temeljne pravice, navedene zlasti v členu 7 Listine (glej sodbo O in drugi, C-356/11 in C-357/11, EU:C:2012:776, točka 77).

28 Čeprav se člen 7 Listine ne sme razlagati tako, da bi bila državam članicam odvzeta diskrecijska pravica, ki jo imajo pri preizkusu prošenj za združitev družine, je treba določbe Direktive 2003/86 pri tem preizkusu vseeno razlagati in uporabljati zlasti glede na navedeni člen 7 Listine, kot poleg tega izhaja iz besedila uvodne izjave 2 te direktive, ki državam članicam nalaga, da prošnje za združitev preučijo ob skrbi za spodbujanje družinskega življenja (glej v tem smislu sodbo O in drugi, C-356/11 in C-357/11, EU:C:2012:776, točki 79 in 80).

29 Glede na zgoraj navedene elemente je treba na prvem mestu ugotoviti, ali je treba člen 7(1)(c) Direktive 2003/86 razlagati tako, da pristojnemu organu te države članice omogoča presoditi ohranitev pogoja v zvezi z stalnimi, rednimi in zadostnimi sredstvi sponzorja še po datumu vložitve navedene prošnje.

30 Čeprav ta določba ne določa izrecno take možnosti, pa iz njenega besedila, zlasti pa iz uporabe izrazov „stalna“ in „redna“, vseeno izhaja, da morajo biti finančna sredstva v nekem obsegu stalna in trajna. V zvezi s tem države članice v skladu z drugim stavkom člena 7(1)(c) Direktive 2003/86 navedena sredstva ocenijo med drugim glede na njihovo „rednost“, kar vključuje periodično preučevanje njihovega gibanja.

31 Iz člena 7(1)(c) Direktive 2003/86 tako izhaja, da se njegovega besedila ne sme razlagati tako, da nasprotuje temu, da pristojni organ zadevne države članice, na katerega je naslovljena prošnja za združitev družine, lahko preuči, ali je pogoj v zvezi s sredstvi sponzorja izpolnjen ob upoštevanju ocene o ohranitvi teh sredstev po datumu vložitve te prošnje.

32 Te razlage ni mogoče ovreči z okoliščino, ki jo navaja predložitveno sodišče, da je v členu 7(1) Direktive 2003/86 uporabljen sedanjik v delu, v katerem določa, da zadevna država članica lahko od osebe, ki je vložila prošnjo za združitev družine, zahteva, da predloži dokaz, da sponzor „ima“ elemente, naštete v tem odstavku 1, od (a) do (c). Sponzor mora namreč dokazati, da ima vse te elemente, med katerimi so med drugim „sredstva, ki zadoščajo“, ob preizkusu njegove prošnje za združitev družine, kar upravičuje uporabo sedanjika. Ker pa iz besedila člena 7(1)(c) te direktive izhaja, da morajo biti sredstva sponzorja ne le taka, „ki zadoščajo“, ampak tudi „stalna“ in „redna“, take zahteve pomenijo, da mora pristojni nacionalni organ preučiti verjetnost navedenih sredstev.

33 Ta razlaga je potrjena s členom 7(1)(a) in (b) Direktive 2003/86. Poudariti je namreč treba, da je treba tudi pogoja v zvezi z imetništvom „stanovanja, ki se šteje kot normalno“, in „zdravstvenega zavarovanja“, ki sta določena v navedenih točkah (a) in (b) te določbe, razlagati tako, da državam članicam za zagotovitev stabilnosti in stalnosti sponzorja na njihovem ozemlju dajeta možnost, da se pri preizkusu prošnje za združitev družine oprejo na verjetnost, da bo ta sponzor izpolnjeval ta pogoja tudi po datumu vložitve prošnje za združitev družine.

34 Razlaga člena 7(1)(c) Direktive 2003/86, podana v točki 31 te sodbe, je prav tako potrjena s členoma 3(1) in 16(1)(a) navedene direktive.

35 Prvič, ta člen 3(1) Direktive 2003/86 namreč omejuje krog oseb, za katere velja ta direktiva, na sponzorja, ki je pridobil dovoljenje za prebivanje za najmanj eno leto in ki ima realne možnosti za pridobitev dovoljenja za stalno prebivanje. Presoja obstoja takih možnosti pa nujno zahteva, da pristojni organ zadevne države članice opravi preizkus spreminjanja položaja sponzorja v prihodnosti glede na pridobitev navedenega dovoljenja za prebivanje.

36 Kot je navedel generalni pravobranilec v točki 33 sklepnih predlogov, v teh okoliščinah razlaga člena 7(1)(c) Direktive 2003/86, po kateri navedeni organ ne bi smel opraviti ocene ohranitve stalnih, rednih in zadostnih sredstev sponzorja po datumu vložitve prošnje za združitev, ne bi bila skladna s sistemom, določenim s to direktivo.

37 Drugič, poudariti je treba, da kadar pogoji, določeni z Direktivo 2003/86, niso več izpolnjeni, člen 16(1)(a) te direktive državam članicam dovoljuje, da družinskemu članu prekličejo dovoljenje za prebivanje ali ga ne podaljšajo.

38 Pristojni organ zadevne države članice tako lahko v skladu s to določbo med drugim prekliče dovoljenje za združitev družine, kadar sponzor nima več stalnih, rednih in zadostnih sredstev v smislu člena 7(1)(c). Taka možnost preklica tega dovoljenja pomeni, da lahko ta organ zahteva, da ima sponzor ta sredstva tudi po datumu vložitve prošnje.

39 Nazadnje je treba navesti, da je taka razlaga potrjena s ciljem tega člena 7(1) Direktive 2003/86. Dokaz o izpolnjevanju pogoja glede sredstev iz točke (c) odstavka 1 pristojnemu organu omogoča, da preveri, ali obstaja nevarnost, da bi po združitvi družine tako sponzor kot njegovi družinski člani med svojim bivanjem postali breme za sistem socialne pomoči zadevne države članice (glej v tem smislu sodbo Chakroun, C-578/08, EU:C:2010:117, točka 46).

40 Iz navedenega izhaja, da možnost, določena v členu 7(1)(c) Direktive 2003/86, nujno pomeni, da pristojni organ zadevne države članice oceni verjetnost, ali bo sponzor v prihodnosti ohranil stalna, redna in zadostna sredstva tudi po datumu vložitve prošnje za združitev družine.

41 Glede na to ugotovitev se je treba na drugem mestu vprašati, ali ta določba pristojnemu organu zadevne države članice dovoljuje, da odobritev združitve družine pogojuje z verjetnostjo ohranitve teh sredstev med letom, ki sledi datumu vložitve prošnje za združitev, ob upoštevanju prihodkov sponzorja v šestih mesecih pred tem datumom.

42 V zvezi s tem je treba navesti, da morajo namreč v skladu z načelom sorazmernosti, ki je eno od splošnih načel prava Unije, možnosti, ki so uvedene z nacionalno ureditvijo, s katero je prenesen člen 7(1)(c) Direktive 2003/86, omogočati uresničevanje ciljev te ureditve in ne smejo presegati tega, kar je nujno za njihovo uresničitev (glej glede člena 7(2) Direktive 2003/86 sodbo K in A, C-153/14, EU:C:2015:453, točka 51).

43 Nazadnje je treba opozoriti, da iz sodne prakse Sodišča izhaja, da člen 17 Direktive 2003/86 nalaga individualizacijo preizkusa prošenj za združitev (sodbi Chakroun, C-578/08, EU:C:2010:117, točka 48, ter K in A, C-153/14, EU:C:2015:453, točka 60) in da morajo pristojni nacionalni organi pri izvajanju Direktive 2003/86 in preizkusu prošenj za združitev družine uravnoteženo in razumno presoditi vse upoštevne koristi (glej v tem smislu sodbo O in drugi, C-356/11 in C-357/11, EU:C:2012:776, točka 81).

44 V obravnavani zadevi člen 54(2), prvi pododstavek, kraljeve uredbe 557/2011 določa, da se dovoljenje za prebivanje zaradi združitve družine ne podeli, če se nedvomno ugotovi, da ni verjetno, da bodo sredstva ohranjena v letu po datumu vložitve prošnje. V tej določbi je navedeno, da se verjetnost, da bo vir dohodkov v navedenem letu ohranjen, oceni ob upoštevanju gibanja sredstev, ki jih je sponzor prejel v šestih mesecih pred datumom vložitve te prošnje.

45 V zvezi s tem je treba navesti, da je obdobje enega leta, v katerem mora sponzor nedvomno imeti zadostna sredstva, razumno in ne presega tega, kar je potrebno za to, da se lahko v vsakem posameznem primeru presodi morebitna nevarnost, da bo sponzor po združitvi družine uporabil sistem socialne pomoči te države. To obdobje enega leta namreč ustreza trajanju veljavnosti dovoljenja za prebivanje, kar je najmanj, kar mora sponzor imeti na podlagi člena 3(1) Direktive 2003/86, da lahko zaprosi za združitev družine. Poleg tega člen 16(1)(a) te direktive določa, da lahko pristojni organi zadevne države članice prekličejo dovoljenje za prebivanje družinskemu članu sponzorja, če sponzor nima več stalnih, rednih in zadostnih sredstev v obdobju bivanja tega družinskega člana in dokler ta ne pridobi nevezanega dovoljenja za prebivanje, to je v skladu s členom 15(1) Direktive 2003/86 najpozneje po petih letih bivanja v tej državi članici.

46 Kar zadeva uporabo obveznosti sorazmernosti na nacionalni ravni, je treba prav tako upoštevati okoliščino, da člen 54(2), prvi pododstavek, kraljeve uredbe 557/2011 določa, da lahko pristojni nacionalni organ zavrne izdajo dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine le, če se „nedvomno“ ugotovi, da sponzor ne bo mogel ohraniti zadostnih sredstev v letu, ki sledi datumu vložitve njegove prošnje. Ta določba tako od sponzorja zahteva le verjetnost ohranitve njegovih sredstev, da bi lahko pridobil navedeno dovoljenje za prebivanje zaradi združitve družine.

47 Glede določitve obdobja pred vložitvijo prošnje, na katerem lahko temelji ocena verjetnosti sredstev sponzorja, na šest mesecev, je treba ugotoviti, da Direktiva 2003/86 v zvezi s tem ne vsebuje nobenega pojasnila. Tako obdobje nikakor ne more poseči v cilj te direktive.

48 Zato iz navedenega izhaja, da je treba člen 7(1)(c) Direktive 2003/86 razlagati tako, da pristojnim organom države članice omogoča, da zavrnitev prošnje za združitev družine utemeljijo z oceno verjetnosti ohranitve stalnih, rednih in zadostnih sredstev, ki jih mora imeti sponzor za vzdrževanje sebe in svojih družinskih članov, ne da bi uporabil sistem socialne pomoči te države članice, v letu, ki sledi datumu vložitve te prošnje, ta ocena pa temelji na gibanju sredstev sponzorja v šestih mesecih pred tem datumom.

Stroški

49 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

Člen 7(1)(c) Direktive Sveta 2003/86/ES z dne 22. septembra 2003 o pravici do združitve družine je treba razlagati tako, da pristojnim organom države članice omogoča, da zavrnitev prošnje za združitev družine utemeljijo z oceno verjetnosti ohranitve stalnih, rednih in zadostnih sredstev, ki jih mora imeti sponzor za vzdrževanje sebe in svojih družinskih članov, ne da bi uporabil sistem socialne pomoči te države članice, v letu, ki sledi datumu vložitve te prošnje, ta ocena pa temelji na gibanju sredstev sponzorja v šestih mesecih pred tem datumom.

Podpisi